

Telegraful

Organ național-biser...

Gratuit
Internatul de fete al Asociației pentru
literatura română și cultura poporului român
Strada Șaguna 8
Sibiu

Abonamentul:

Un an 800 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatal convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Adunarea generală a Secției Sibiu a Asociației „Andrei Șaguna“

Joi în 24 Noembrie a. c. s'a întrunit la Centrul Eparhial peste 200 preoți în frunte cu 22 protopopi la adunarea generală a Secției din arhidieceză a Asociației. De dimineață a slujit sf. Liturgie înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae. Ședințele s'au ținut în aula Academiei. Președintele Secției P. C. Em. Cioran a deschis adunarea, rostind cuvântarea, pe care o publicăm în întregime în acest număr.

Această adunare a fost consacrată: Catehizației în învățământul primar. I. P. S. Mitropolit a arătat idealul religios-moral al educației și importanța lui pentru cultura neamului și pentru întărirea statului. Au citit conferențe în chestia catehizației Pr. G. Maior, Dr. Nic. Stinghe, Dr. V. Oana și Rectorul Academiei, dl N. Colan. Pe urma conferențelor au urmat discuții și lămuriri.

Au participat la ședințele Secției dl P. Petrescu, inspectorul învățământului primar și dl Dragomir revizor școlar.

Dl Petrescu și-a exprimat bucuria că de aici încolo școala e biserica celor mici, precum biserica e școala adulților. Au participat și trei oaspeți dela Târgu-Jiu reprezentanți ai Societății: Renașterea, cari au remarcat că în Ardeal se reia tradiția catehizării preoților în școală cu inspirații nouă și cu viziunea clară a importanței ce o are religia și Biserica în viața neamului. Punctul ultim a fost raportul general al Secției, citit de secretatul pr. I. Banda, urmat de rezolvirea chestiilor administrative, curente.

Conferențele citite în adunarea generală a Secției se vor tipări în Revista Teologică.

*

Cuvântarea Prea Cucerniciei
Sale prot. E. Cioran la adunarea generală a Asociației clerului «Andrei Șaguna» Secția Sibiu ținută în 24 Noembrie a. c. Sibiu:

*Înalt Preasfințite Părinte,
Preasfințite,
Cucernici Părinți și frați!*

Membrii Asociației Clerului «Andrei Șaguna», secția Sibiu, suntem întruniți aci în adunare generală statutară — ca să luăm cunoștință mai deaproape de marea problemă a catehizației în școlile primare, misiune, care pe lângă preoție este de cea mai mare necesitate.

Congresul preoțimii ținut la București în anul 1919, s'a exprimat că în școala primară predarea religiei să revină preoților. Congresul catehetic din anul 1922, ținut de Asociația clerului tot aici, propune desideratul: «Congresul catehetic al preoților declară învățământul religios ca o datorie a misiunii pastorale preoțești, datorie isvorâtă din porunca Mântuitorului și din însăși firea chemării preoțești — prin urmare, recunoaște în mod principal obligația de a catehiza».

Acum zece ani se punea întrebarea: Cine să predea religia în școala primară: Prin intervenția autorității noastre bisericesti, prin art. 61 din legea învățământului primar, problema e definitiv deslegată și «cuvântul trup s'a făcut». Astăzi, plugul e pus în brazdă și în chip firesc ne preocupă o altă întrebare? Cum să catehizăm? Iată rostul și programa întrunirii noastre de astăzi programă de caracter catehetic.

Prea Cucernici frați!

Omenirea adeseori a trecut prin uitare de sine, căreia a urmat și momente de reculegere, care sânt tot atâtea perioade de înălțare. În această stare puțin favorabilă se află astăzi țara și neamul nostru și sub raport religios. Noi, reîncepem lucrul Domnului cu nădejdea de înălțare și reîncreștinare.

La începutul creștinismului zelul apostolic se alimenta prin credință și convingere. E firesc,

ca activitatea noastră în duhul lui Hristos, să înceapă dela frageda generație pentru a putea avea credincioși cu dragoste și alipire față de biserică.

Școala primară rămâne temeiul, în multe cazuri singurul temei al educației religioase. Diferitele obiecte de învățământ teoretic, nu pot forma caractere creștine. Propoveduirea adevărului, a Evangheliei, a cuvântului lui Dumnezeu sunt îndatoriri pozitive și la micii enoriași. Prin aceasta, noi nu prestăm o activitate așa zisă extrabisericască, ci ea este numai un început și o parte fundamentală din complexul de probleme ce aparțin misiunii pastorale.

Noi nu desconsiderăm munca și activitatea de până acum a învățătorimii noastre în această direcție, din contră, îi suntem adânc recunoscători pentru munca prestată și dorim o și mai vie colaborare în activitatea ce o reîncepem, ca pe lângă instrucțiune, să inaugurăm o și mai pronunțată atmosferă religioasă în școală, prin educațiunea presărată cu boabe de tămâie stropită cu miros de busuioac isvorâte din personalitatea preotului-catihet.

Isus Hristos a fost și va rămâne învățătorul și educatorul omenirii. Felul de a învăța a Mântuitorului a fost întotdeauna psihologic, pentru că a privit pe oameni ca pe copii astfel, deși poate nu cunoaștem diferitele sisteme pedagogice noi și vechi și pe toți marii pedagogi ai vremilor, vom cunoaște în schimb și mai mult ca până acum, pe cel mai mare pedagog, pe Hristos, eri și astăzi același și în veci (Evrei 13, 8), care prin blândețe și iubire rămâne neîntrecutul educator de totdeauna al sufletului omenesc.

La fântâna lui Iacob, El ne vorbește de apa cea vie, pe cale, de lucrători ai viei, prin mijlocul naturii trecând, vorbește despre paserile cerului și crinii câmpului. Legiuitorului, după ce-i explică pilda Samarițeanului milostiv, îi dă îndemnul de a face și el asemenea... În parabole, în convorbiri aflăm

felul metodei lui Isus în partea aplicativă, o metodă psihologică activă, însoțind cu rugăciune învățăturile Sale — și astfel rămâne întemeietorul catehizării creștine.

Sentimentul și voința sânt cheile sufletului copilăresc. Vom apela mai mult la conștiința lor decât la cunoștințe, nu numai trezind sentimentul religios, ci făcându-l să trăiască, să fie roditor, prin deprindere, aceasta e cea mai mare greutate, dar totodată și scopul adevărat al educației religioase. Vom stărui ca copilul să devie un adevărat fiu sufletesc și nu un străin chiar și față de instituțiile care l-au crescut: față de biserică și școală, dezvoltând prin deprindere valoarea neperitoare a acestora în sens creștin și ortodox față de individualismul ce se manifestă de unii în vremile de după războiu.

Prea Cucernici frați,

Noi nu începem o muncă nouă, ci reluăm firul tradiției pe care îl aflăm în trecutul neamului și al bisericii, cari în curs de zeci de ani a susținut așanumitele școli confesionale, mergând cu gândul în urmă până la tinda bisericii, unde s'a făurit și s'a păstrat sufletul și limba neamului. Avem astfel, pe lângă adevărul care rămâne, că învățământul religios revine bisericii — și un argument istoric care recheamă — biserica și pe slujitorii ei la educația religioasă sistematică și integrală.

O parte a preoțimii nu intră pentru întâia dată în școală. Unii, mai ales înainte de război, urmând și cursurile de pedagogie, până la darul preoției, au făcut pe dascălul satelor noastre. După război, unii, în ore aparte de orarul oficial au catehizat. Legătura între biserică și școală a existat, ea se va perpetua ridicând preotul și aci crucea la locul de cinste, cu care a biruit și în trecut.

Reluând firul tradiției în educațiunea poporului ni se cere iubire, căldură, devotament și prin puterea harului de sus vom isbuti.

În fața lui Dumnezeu, ne împlinim o datorie fundamentală din misiunea noastră, în fața celor de sus și a celor de jos deopotrivă, o justificare mai mult a existenței și a chemării noastre atât de necesară în mijlocul poporului nostru.

Problema catehizației va preocupa în chip constant toate întrunirile preoțești. Astăzi, facem începutul în chip sistematic la această adunare cu caracter catehetic în nădejdea, că «Dumnezeu pe cele neputincioase le întărește». Noi am pus plugul în brazdă cu speranța unui bogat seceriș. Mulțumind I. P. S. Sale pentru deosebita grijă ce o poartă Asociației clerului, rugăm să ne împărtășească arhierasca binecuvântare. Asemenea mulțumesc și P. S. Sale Arhierelui-vicar Vasile, care ne-a onorat cu prezența. Salut în numele preoțimii cu deosebită bucurie pe reprezentanții Societății «Renașterea» din Eparhia Râmnicului-Noului Severin prin P. C. protoereu de Gorj G. Preșbeanu, Ec. Stavrofor Oprișescu, președintele Secției Gorj și pe păr. diacon C. Dănuș, dir. Școlii normale din Tg.-Jiu, asemenea salut pe dl inspector școlar P. Petrescu, Revizoratul școlar prin dl Dragomir și pe președintele corpului didactic din Sibiu.

Cu aceste declar adunarea Secției Sibiu a Asociației Clerului din anul 1932 de deschisă.

Organizați Oastea Domnului

FOISOARA

La Intrarea în biserică

— Clipe din copilăria mitropolitului Andrei Șaguna. * —

Văduva Anastasia purta pururea haină neagră cum e noaptea și față rumenă ca zorile. Ea avea un suflet de crin ceresc și-o inimă îndrăznească. Era abea de treizeci de ani și dăruită cu trei copii plâpânzi ca mielușii primăverii.

Se sculă și-acum, după datină, cu noaptea 'n cap. Se închină apoi cu toată smerenia. Își coperi mai bine copilașii cari dormeau fericiți, își mai spălă odată cu grijă mâinile ei harnice și prinse a cerne c'o sătă deasă făină albă ca promoroaca, pe-o măsură curată ca un suflet neprihănit, ear prin sâta minții ei deștepte începu a-și cerne gândurile:

— Poimâne-i intrarea în biserică a Maicii Domnului nostru Isus Hri-

* Vezi: I. Lupaș, Istoria bisericească, p. 173, nota 1.

Preținul copiilor

S'a întâmplat fără îndoială un mare eveniment atunci când guvernul trecut a dispus ca preoții să facă educația religioasă în școala de stat. Un eveniment a cărui însemnătate și ale cărui roade se vor arăta pe măsură ce trece timpul, tot mai covârșitoare.

Deocamdată să privim numai mișcarea trezită în rândurile preoțimii de-a se clarifica în privința celor mai bune căi de-a sămăna cuvântul dumnezeesc în sufletul fraged al copiilor. Desigur că au existat și până acum astfel de preocupări, nu numai la specialiștii în catihetică, ci și la preoții noștri. Legătura cu copii n'a perdut-o preotul nostru niciodată.

Dar legătura aceasta prea era lucru de zile mari. Prea se mărginea la serbările școlare, la câte-o vizită rară, sau la alte ocazii tot așa de rari. Preotul n'a fost în situația de-a urmări și de-a influența zi de zi viața sufletească a tuturor copiilor din sat. Acum s'a realizat acest ideal mijloc de acțiune pastorală întâi asupra inimilor copiilor și apoi, prin ele, și asupra inimilor părinților.

Și preoții caută să se orienteze. Iată toate întrunirile lor mai restrânse și mai largi au în ordine de zi lucrări și discuții în jurul procedurilor catichetice. Iar ceeace-i mai îmbucurător, se simte în aceste rapoarte și în aceste discuții un accent de nemulțumire cu metodele după cari se predau celelalte materii, și o tendință de-a găsi căi proprii, potrivite religiei. Nu copiază sclavic sistemul cutare sau cutare de pedagogie, ci conștiința că religia e altceva decât o *materie* din acelaș plan cu celelalte materii

și că altfel trebuie să influențeze și să rodească ea, îi îndeamnă la căutări proprii bazate pe experiența lor pastorală. Mi se pare la congresul preoțimii moldovene, directorul Seminarului din Iași, în raportul său despre această chestiune, a accentuat cu toată hotărârea că opera preotului în școală e *propoveduire religioasă* și ca atare nu va fi analiză meticuloasă și intelectualistă de noțiuni, nici transmitere de foarte multe cunoștințe privitoare la religia creștină, ci încălzirea sufletului lor de dragostea față de Dumnezeu.

Iată așadar o mișcare catehetică în preoțime ca un prim efect, și nu cel mai mare, al legii dlui N. Iorga.

E de dorit că această mișcare, probă a unui interes viu, să continue, pentru tot mai marea clarificare și tot mai marea perfecționare a metodelor propovăduirii cuvântului dumnezeesc între copii. Experiența în această privință a preoților se va tot înmulți și e păcat să rămână neluminată și neorânduită de principii cari să folosească și lor dar și altora.

Dar orice principii s'ar descoperi, rămâne unul neclătinat: dragostea preotului față de copii. Dacă lipsește aceasta, nu se poate face educație religioasă, ci doar instrucție silnică. Lipsind aceasta, preotului îi va fi oarecum silă să iasă din armătura intelectualistă a unui adevăr religios, pentru a-l înoda cu gândurile și cu fantazia lor, pentru a trezi în ei stările afective pe cari le țintește indispensabil orice idee religioasă. Să ne gândim, de altfel, că stările sufletești afective sânt acelea cari lasă ecouri mai durabile toată viața și cari ne fac să ținem la un lucru aproape involuntar.

Dar pentru a trezi în aceste cutioare imaculate, cari sunt sufletele copiilor, o mișcare vie, o mișcare plăcută lor, dragoste pentru Dumnezeu și pentru Mântuitorul Isus Hristos, pentru bărbății cu frica lui Dumnezeu, bucurie pentru faptele plăcute lui Dumnezeu și repulsiune pentru cele neplăcute, evident că preotul va trebui să caute să intre cât mai intim în viața lor pe aripile povestirilor frumoase. Să ducă istorisirea unui moment biblic nu informativ și numai până acolo unde se închee ea de fapt, ci s'o prelungească în exemplificări plămuite din viața lor; și mereu cu un ton cald, iubitor. Nici chiar în clasele superioare să nu dea expunerii abstracte decât o foarte mică parte, s'o reducă la un sâmbure care să fie dezvoltat în povestiri și aplicări. Nici în liceu, și nici chiar la oameni mari nu e binevenit intelectualismul, dar la niște copii?

Să simtă copiii pe preot altfel decât pe învățător. Să-l simtă ca pe un părinte, căruia îndrăznesc să-i spună mai multe, ca pe un prețin mai mare, căruia îi place să vorbească de lucrurile de cari vorbesc ei și se amestecă în jocurile lor, înobilându-le.

Să se stabilească în școală o preținie care să se prelungească și pe stradă; copilul să se apropie iarăși fără frică de preot, așa cum se apropia odată și se mai apropie și azi în unele sate. Nu o altă *materie* ci un alt *duh* trebuie să aducă preotul în școală.

Căci dacă și-ar face și el lucrul său numai ca învățătorul, ce-am câștigat din prilejul de-a intra preotul și în școală?

șorii mamei cei orfani, pentru că...

Lăsă din mâni sâta plină. Se duse la icoana Preacuratei. Ingenunchie acolo cu încredere ca un copil lângă mama lui cea bună și începu a pluti pe apa rugăciunii:

Ușa milostivirii deschide-li-o copilașilor mei rătăciți, prea binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu peară în jalnica lor rătăcire, ci să se înapoieze la biserica mamei lor Anastasia și a bunicului lor Anastasie...

Așa se rugă ea tot mai cald și tot mai aprins cătră Ceeace este mai cinstită decât Cheruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, să mântuiască pe cei dragi ai săi din vârtejul morții sufletești. Și se rugă pân' se luminează de ziua. Atunci când degetele zorilor văpsiră cu roșu zarea răsăritului și când umplură cu scame rumene odaia ei, se ridică și ea mângăeată din închinarea ei osârdnică și s'apucă să-și gate cernutul făinei celei albe ca sufletul său. Se treziră și copilașii și prinseră a ciripi drăguț în jurul mamei lor iubite.

— Mamică, domnul «pater» ni-a dat poruncă să fim de dimineață toți școlarii la «templu», zise Evreta, cel de doisprezece ani.

— De ce, puiul mamei?

— Să ascultăm acolo «missa», răspunse el.

— Și nouă ni-a poruncit așa, mamică, și ne-a dat să știm și «Pater noster», adause Anastasiu, cel mai mic, care abia împlinise șapte ani.

— Nouă ni-a lăsat să învățăm și «Ave Maria», intră în vorbă și Ecaterina cea de nouă ani și ceva.

— Bine, dragii mamei, porunca trebuie împlinită. Mergeți la «templu» și la «missă» și ziceți «Pater noster» și «Ave Maria», după spusa «paterului»; c'apoi pe poimâne ne-om duce cu toții la «biserică» și-om asculta sfânta «Liturgie» și ne om ruga acolo zicând «Tatăl nostru» și «Născătoarea de Dumnezeu».

— Dar, ce-i poimâne, mamă? întrebă îndată Anastasiu.

— Sărbătoare, puișorule.

— Cum îi zice?

Patriotism luminat

Exprimând laudă și toată admirația pentru priceperea și patriotismul cu care ziarul *Universul* a pregătit trecenele manifestări naționaliste, fie-ne permis să stăruim asupra primejdiei pe care ele ni-o descoperă și să încercăm a stabili partea noastră de vină, datorită căreia la granița de vest irendentismul maghiar, desfășurând, față și cu o îndrăzneală ce nu cunoaște margini propaganda pentru revizuirea tratatelor și schimbarea actualelor granițe ale țării.

Marile isbânzi din viața popoarelor, dobândite cu desfășurarea de puteri nutrite de credințe fanatice, se termină de cele mai multe ori cu căderea într-o stare de inactivitate proprie popoarelor cu temelii morale șubrede, care în loc să refacă — cum s'ar părea — puterile măcinate și sleite, ascunde în sânul ei noi germeni de disoluții morale, pregătind ruina mărețelor construcții post-belice clădite cu jertfe de sânge și ochi îndreptați spre cer. *Beția victoriei* — aceasta e cea mai mare ispită pentru popoarele care și-au împlinit un ideal plătindu-l de multe ori cu sdrucinarea vigurozității morale. Ea, departe de a promova dregerea spărturilor firești după încăerări asemenea războiului trecut, grăbește ruina puținului rămas în picioare și ajută creșterea pălămidei peste pământul îngrășat cu sânge. Mărire și cinste neamurilor care nu cunosc otrava distrugătoare a acestei beții! Pentru ele, timpul de pace nu e altceva decât o continuare credincioasă a imenselor străduinți și jertfe cu care se poartă un război, desigur în altă formă desfășurate. Pentru ele, umbrele celor căzuți pe câmpul de onoare sânt o mustrare

ce se aude oridecâteori moștenitorii necinstesc moștenirea; pentru celelalte, un suspin ce moare curând în frenezia bucuriei generale de după victorie. Pentru cele dintâi *moralitatea e o evidență*; pentru cele din urmă, *o iluzie*.

În care din aceste două categorii cade România?

O spunem răspicat: între popoarele, care au gustat beția victoriei, dar care acum încep a se desmeteci și a-i calcula urmările. Ne-am trezit. Și nu prea târziu, — dar după parabola din sf. Evanghelie, ar fi acesta ceasul al unsprezecelea.

Căci fanatizați de afirmațiunile eronate ale unor istorici devalorificați, vecinii de peste Tisa, strămtorați între granițele actuale ale adevăratei Ungarii, dela război încoace se nutresc cu credință că au fost «nedreptățiți» pe urma păcii, și că pământul Ardealului le aparține. Printr-o propagandă meșteșugită căreia îi jertfesc totul, vaiorul lor a pătruns până dincolo de ocean, iar stăruința lor în a revendica o provincie, asupra căreia n'au decât drepturi iluzorii, li-a creat simpatii numeroase. Le cunoaștem care sânt. Cunoaștem și pagubele morale pe care le-au pricinuit astfel țării noastre. Știm și aceea că n'am înțeles să opunem acestei propagande deșănțate o campanie de lămurire a străinătății. Oamenii noștri politici de după război, întâlniți la ospățul copios al victoriei, aveau altceva de făcut. În vremea aceasta, vecinii poficioși aplaudă greutățile prin care trecem și amenință. Amenințarea lor pune în pericol ideea generatoare de progres: *ideea păcii*.

Ce este de făcut? Mult! În primul rând, manifestațiile începute săptămânile trecute, să evolueze într-o contrapropagandă

temeinic susținută împotriva amenințărilor din afară, iar nu să se stângă ca un foc de pae.

De incontestabil ajutor, la vreme de bejenie, i-a fost neamului totdeauna *biserica*. Ea îi va fi și acum. Căci nicicând nu s'a lăsat invitată, ci totdeauna, ca o albină, harnică, mai de vreme decât s'ar crede și fără sgomot, biserica a intervenit și a căutat stărpirea germenilor disoluției morale-sufletești a neamului. În sprijinul acestei afirmații, dovezi concrete nu lipsesc. La granița de vest unde neliniștea e mare *astăzi*, și *ieri* era tot așa. Pe nesimțite făceau anii trecuți ceea ce astăzi vecinii strigă fără nici o teamă. Căci propaganda sectelor care dau asalt bisericii neamului, *deacolo* a început. Din Ungaria s'au strecurat în țară emisarii acestor noi religii, pregătind slăbirea ideii naționale și primejduind pacea lumii. P. S. Ep. Grigorie al Aradului spune într-una din lucrările sale: *Ungurii au fost cei dintâi propagandiști bapțiști între românii ardeleni, cu scopul de a despărți poporul de conducătorii săi firești, preoții, cari nu lăsașu poporul să cadă în brațele maghiarizării*.

Din aceste câteva considerații, misiunea de azi a bisericii străbune reiese lămurit. *Cultivarea sentimentelor patriotice amorțite și apărarea ordinii naționale existente a neamului, a căreia maică este*.

Orce bun român trebuie să simtă o ușurare în suflet și raze de înseninare pe fruntea încrețită de îngrijorările colective. Căci isbânda, cu puteri unite și devotate ale tuturor bunilor cetățeni și ale instituțiilor conștii de primejdia înfierată la manifestațiile noastre, va fi sigură și deplină.

În fața frontului moral al unui neam întreg, care-și regă-

sește echilibrul, toate amenințările dușmane se vor prăbuși. Căci ele slujesc scopurilor de cucerire și subjugare; ear noi, biserica și neam slujim sfintei idei a păcii popoarelor, a libertății și a frăției.

Gr. T. MARCU.

INSEMNAȚII

Știri și fapte

Ardealul contra revizuirii. — Lumea românească a strămoșescului nostru Ardeal pregătește pentru ziua de 1 Decembrie, a comemorării unirii naționale a Ardealului cu patria mamă, cea mai impunătoare manifestare din câte s'au ținut în vremea din urmă.

Propaganda irendentiștilor unguri dela Peșta, obișnuți să asuprească tot ce nu-i unguresc, și-a pus de gând să răstoarne tratatele de pace, să tulbure pacea lumii și să reîntroneze stăpânirea latifundiarilor.

Intreaga suflare românească din plaiurile ardeleni, intelectualii și masele țărănimii deșteptate de îndrăznelile ungurești, se vor aduna în centrele de frunte ale Ardealului, ca să-și aducă încă odată aminte de martiriul miilor de români jertfiți de tirania stăpânilor de pe vremuri, și să opună în fața ungurescului de azi „Nem, nem, soha“ românescul **Nu, nu, niciodată**, pentru toate timpurile.

Când păturile sociale, fără deosebire, din românescul Ardeal, s'au pus în mișcare, *femeile* noastre nu vor sta în nepăsare. Membrele *societății ortodoxe* naționale, în fața provocărilor de peste hotare, vor participa cu însuflețire la adunările organizate spre a răspunde propagandei deslănțuite de milenarii dușmani, cari nu voesc să priceapă că au stăpânit *pe nedrept* Ardealul.

„Femeile române ardeleni — spune unul din apelurile acestei societăți — asemenea vrednicilor și vitezelor noastre înaintașe, vrem să știe o lume întreagă, că vom apăra și noi cu hotărâre, până la ultima noastră picătură de sânge, hotarele sfinte ale țării noastre,

— Intrarea Maicii Domnului în biserică.

— O, mămică, atunci intrăm și noi în bisericuța noastră, să fim și noi acolo unde-i Maica Domnului... O, ce bine-i să fi în apropierea ei!...

— Dragul meu, nu-i mai mare fericire 'n lume, decât aceea să stai în apropierea Maicii Domnului în biserică lui Hristos!

— O, cât îmi pare mie de bine, mamică dragă, că Maica Domnului intră în bisericuța noastră!... Eu gândesc c'ar trebui să-i ducem chiar și ceva cinste...

Ochii Anastasiei se umplură cu lacrimi. Iși atrânse cu drag la piept copila și-i grăi cu căldură:

— Firește că-i ducem cinste, sufletul mamei. Când pleci la «templu» tu iei săculețul ăsta mic de făină, pe care am cernut-o chiar acum și lasă-l la prescurărița de lângă școala voastră și spune-i să coacă două prescuri pe poimâne, una pentru Maica Domnului, ear alta pentru Flul ei, Isus cel blând.

— O, ce bine-mi pare ca pot face și eu ceva pentru cinstea Maicii Domnului! isbucni de bucurie copilul cel mai mic.

— Dar eu ce cinste să-i duc, mămică? întrebă îngrijat Evreta, frățiorul cel mai mare.

— Tu, dragă, vei cumpăra două lumânări de ceară curată și-un pumn de smirnă și de tămâie. Ține banii și grijește să nu-i pierzi.

— Mie mai rămâne-mi ceva, mamă dragă? întrebă puțin mâhnită aorioara Ecaterina.

— Rămâne, dragă, și ție. Tu vei cere o glăjuță de vin de paos dela moșul Anastasie. Să-ți dea din cel mai vechi și mai limpede.

— B.ne-o fi, mamica noastră. Dar tu ce cinste-i vei duce Maicii Domnului nostru Isus Hristos? întrebă mîtitelul Anastasiu.

Anastasia se gândi puțin, apoi îi răspunse cu suflet sgduit:

— Tu, Anastasie, cel mai mic îi duci prescurile pentru trupul Domnului, tu Ecaterină, cea mijlocie, duci

paosul pentru sangele Lui, tu Evreta, cel mai mare, îi duci luminări și smirnă și tămâie cu bună mireasmă pentru slava Maicii Precurate și pentru primirea cinstei noastre. Ear eu, vă duc pe voi, puțuții mamei cinste vile Maicii Domnului și vă închin cu totul ei și vă pun sub paza ei...

— Ce bine va fi sub paza Maicii Domnului! isbucni Anastasiu.

— Ca Maica Domnului să vă scoată din întunec la lumină...

— Din întunecul «templului» la lumina «bisericii lui Hristos», adause îndată el.

— Ca Maica Domnului să vă înalțe din moarte la viață! urmă din nou Anastasia.

— Din moartea «missei» la vieața «Liturghiei»! întregi îndată el.

— Ca Maica Domnului să vă povățuească din osândă la mântuire! îi îmbărbătă ear mama.

— Din osânda «paterului» la mântuirea părintelui Constantin, care m'a botezat și pe mine și pe tine

Evreta și pe tine Ecaterină! întări el răspicat.

Anastasia îi privi mirată. Parcă cerul îi puse pe limbă astfel de cuvinte. De aceea cu ochii țintă'n ochii copilului ei cuminte și cu dreapta pe creștetul lui plâpând, îi grăi cu glas profetic:

— Tu, cel mai mic, tu, Anastasie, vei fi ca apostolul Andrei, «cel întâi chemat» la mântuire...

A. N. Pustnicu.

În satele din județul Sibiu s'au început în 20 și 21 l. c. obișnuitele conferințe culturale, organizate din partea harnicului despărțământ al Asociațiunii «Astra» din acest județ. Au fost vizitate satele Roșia, Vurpăr, Cornățel și Nucet. Dând povește și îndrumări potrivite, în legătură cu viața și ocupația sătenilor, au ținut conferințe: Păr. Dr. Andrei Gălea, consilier arhiepiscopesc, profesorii I. Popa și Const. Criștiu, I. Dragomir ș. a. Preoțimea locală și învățătorimea, în fruntea credincioșilor, au primit cu multă dragoste pe apostolii culturii naționale.

alături de părinții, soții și frații noștri“.

Veniți, cu toții, la aceste adunări, și la ziua mare, de 1 Decembrie 1932, să înscriem în istoria Ardealului o nouă pagină de mândrie în manifestarea demnă și patriotică a sentimentelor românești!

*

Cuvântările episcopului Glondys. — Am comentat cu simpatie alegerea de episcop săsesc, să vârsăm zilele trecute aici, în orașul Sibiului, în centrul mitropoliei ortodoxe române ardeleni, și am adus noul ales, episcopului Dr. Victor Glondys, salutul bisericii noastre.

Ulterior am citit cuvântările, rostite la ocazia alegerii sale, și am rămas neplăcut surprins când am aflat că șeful actual al bisericii săsești este preocupat nu numai de „nedreptățile“ statului român la adresa poporului german și a instituțiilor sale culturale și bisericesti din țara aceasta, ci mai e preocupat și de ideea politică a revizuirii tratatelor de pace și în același timp de primejdia ce amenință Germania, vechea patrie a coloniștilor noștri sași...

În avântul elocvenței, cuvântul oratorului a sburat pe tărâmurile pentru cari în România nu găsește atmosferă priincioasă. Suntem siguri că noul episcop atunci, când va vorbi cu persoane cu răspundere din fruntea unei instituții, va ține seamă și de pământul de sub picioarele sale, și de mentalitatea poporului săsesc.

Cunoaștem și noi, românii ardeleni, care este modul de a fi al credincioșilor ce-i păstorește astăzi episcopul dela Sibiu. Și tocmai din acest motiv nu putem admite să vorbească cineva astfel încât poporul săsesc, sobru și muncitor, să facă asupra noastră impresia că trăiește la noi numai cu trupul, ear sufletește să se găsească cu totul pe alte meleaguri.

*

Biserica uitată? — Am atins, în numărul trecut al foii noastre, faptul că în mesajul, cu care s'a deschis sesiunea actuală a parlamentului, n'a răsunat nici un cuvânt la adresa preoțimii noastre și a bisericii care a păstrat și a propovedit în toată vremea moravurile bune și cali-

tățile de viață creștină și națională ale neamului. Cu raport la acest fapt dureros primim, din cercuri preoțești, următoarele:

„Oftăm și noi, preoți și popor credincios. Dar, în sufletele noastre ne luăm îngăduința a completa programul de lucru al stăpânirii noastre, amintindu-i: Biserica lui Dumnezeu trăiește și lucrează fără șovăire, luptându-se cu mari greutate. Ea are dureri multe pe care cărmuitorii din fruntea statului sânt dator să le cercete și tămădui. Slujitorii ei se luptă în cumplită sărăcie, în întreg cuprinsul țării, pentru ridicarea moralului și propovăduirea adevărului. În numele dreptății cerem înglobarea doleanțelor noastre în programul de guvernământ al stăpânilor din toată vremea, rugând pe M. Sa să ne aibă sub înaltă Sa ocrotire pe noi, preoții, cei smeriți și cei mai recunoscători cetățeni“.

Pr. A. M.

*

Front creștin național.

Organizațiile francmasonice, în mult îngăduitoarea Românie, au luat în ultimii ani o întindere tot mai primejdioasă atât pentru creștinismul acestei țări, cât și pentru naționalismul ei.

Preoțimea tuturor confesiunilor creștine, și în deosebi a bisericilor naționale, în fața mișcărilor ce amenință cu distrugere ordinea creștină din lume, este și îndreptățită, și îndatorată, să creeze în solidaritate frontul unic atât împotriva francmasoneriei, cât și a comunismului ateist, aliatul firesc al celei dintâi.

În acest senz, preoțimea ortodoxă dintr'un protopopiat al Bănatului și preoțimea unită dintr'un protopopiat de la vestul țării, au lansat ideea unui front unic creștin împotriva primejdiei comunismului și a francmasoneriei. Ziarul *Calendarul* se face ecoul acestui apel și, prin condeiul luminatului său director *Nichifor Crainic* susține temeinic și neînfricat alcătuirea unui front de apărare împotriva masoneriei și a comunismului, ca o mișcare creștină în sensul larg al cuvântului, „mișcarea de apărare a marilor principii pe care se întemeiază civilizația europeană și societatea creștină ea însăși“.

Între propunerile, pentru în-

ceputul acțiunii, s'au făcut până acum următoarele:

Apel către opinia publică creștină și un congres al creștinilor din țară împotriva ateismului;

legături, în acest înțeles, cu creștinii din alte țări;

desființarea, prin lege, a lojilor masonice;

a nu se mai da voturi nici unui francmason ș. a.

Toate aceste sânt propuneri nimerite și merită întreg sprijinul moral și material al oricărui bun creștin, care vede primejdia ce amenință creștinătatea din partea ateismului și francmasoneriei.

Pentru realizarea ideii și noi am avea multe de spus, dar de astă dată ne mărginim la una, anume, să scrie preoții uniți și la Roma, arătându-i că nu este în interesul alcătuirii „frontului unic“ să trimită ploaie de decorații, ca mai anul trecut celor mai cunoscuți masoni ai lojelor din România

Ca să se știe

Vestitorul, organul eparhiei unite de Oradea, publică (Nr. 21), sub iscălitura unui d. avocat, o seamă de exhibiții la adresa ortodoxiei, cari nu dovedesc decât regretabila absență a oricărui control al conștiinței celui ce le-a proferat. De pildă: «Ortodoxia, zic ei (adecă noi ortodocșii), n'a tras în țepă, nici n'a ars pe rug pe nimeni pentru credințele lui religioase, ortodoxia n'are cruciade și răboaie religioase la activul ei, nici inchișiți. Cu atât mai rău pentru ea (sic!), căci neapărarea credinții echivalează cu indiferentism ori necredință». Adecă: arderile pe rug, inchișiți, răboaiele religioase sunt, după concepția acestui aprig apologet al papismului, arme de apărare a credinții! Unora ca acestora li se potrivesc cuvintele Mântuitorului: Nu știți ai cărui duh sunteți!

Despre I. P. Sf. Sa mitropolitul nostru *Nicolae* zice apărătorul inchișiției și al arderilor pe rug, că a dat semnalul pentru desființarea unitismului, cu ocaziunea înscăunării Sale. Afirmățiunea aceasta are nevoie de rectificare. I. Pr. Sfinția Sa cu ocaziunea înscăunării n'a dat astfel de «semnale», ci a ținut o cuvântare — astăzi tipărită — potrivită cu solem-

nitătea zilei. Dar cu altă ocaziune, răspunzând P. Sfințitului Episcop unit *Valeriu Frențiu*, a pus problema reintoarcerii românilor uniți la sânul bisericii mame. Căci P. Sf. Sa episcopul Valeriu Frențiu — atunci la Lugoj — într'o provocatoare cuvântare prin care și-a deschis sinodul diecezan din anul 1919 a cutezat să adreseze poporului românesc apelul de a-și părăsi legea ortodoxă și a face «unirea» cu Roma papistă. I. Pr. Sfințitul nostru mitropolit, ținând în mână ziarul «*Drapelul*» Nr. 46 din 1919, în care se publicase discursul împincinat al ierarhului unit, i-a dat răspunsul cum se cuvenea, demn, documentat și plin de însuflețire, arătând că a sosit momentul să li-se spună fraților uniți, să nu rămână în separația bisericească în care i-au aruncat Habsburgii și vrășmașii neamului, și să se întoarcă la adevărata credință și la biserica strămoșească, restabilind vechea unitate bisericească a poporului românesc. Ceice au ascultat acel discurs au trăit clipe de rară înălțare sufletească. Și invitația aceasta, făcută cu iubire, nu cu ură — dovadă discursurile tipărite — a repetit-o nu odată I. P. Sf. Sa în auzul întregii lumi românești, dela tribuna Senatului țării noastre și în prezența PP. SS. ierarhi ai bisericii unite. A fost o atitudine pe față, așa cum cere simțul demnității. Dar I. P. Sf. Sa, din «cealaltă strană» n'a primit răspuns decât calomniile și necuviințele repetate ani de-a rândul în presa unită, așa cum face și «*Vestitorul*», prin condeiul unui avocat. Nu și-a dat seama de această atitudine redactorul dela «*Unirea Poporului*», care, într'un număr recent, făcea aluziune la întârzierea unei «văzute?»

Conversiunea s'a alcătuit așa ca, în loc sa vină la ajutorul plugarilor cinștiți și muncitori, cari merită să fie ajutați, ea dă tot sprijinul acelor, cari nu numai că nu sânt agricultori, dar nici pe departe nu sânt vrednici de ajutorul banului câștigat de alții, și mai ales de oameni săraci, cumpătați și nerisipitori, loviți astăzi în existența lor. Conversiunea este, conform deciziei rostite acum de înalta curte de casație și justiție, neconstituțională în unele din articolele ei...

Mai multă socoteală din partea făuritorilor de legi se impune, învederat.

Corespondență din Cernăuți

— Gânduri, impresii, istorie —

...Pentru formarea viitorului preot model ne trebuie ateliere în așa fel întocmite încât, în încăperile lor, simplitatea, demnitatea și însuflețirea vremurilor apostolice să se combine cu toată gama de erudiție ce formează cultura unui teolog; mediu prielnic cu nimerite locuri de refugiu din învâlmășagul lumii; trebuie colțuri de retragere ca stânca divinului învățător din grădina Gheteșmani, unde trup și suflet să alege la recreare în întretinerea cu cele dumnezeiești, pentruca să iele putere mare și mult curaj întru înfruntarea și potolirea vijorelor vieții. Ateliere, pentru suflet, sânt multe. Dar, celor mai multe din ele le lipsește această din urmă cerință: mediul prielnic pentru odihna sufletească și înzestrarea cu energie duhovnicească pentru ostenețile viitoare.

Această dorință de a găsi locul râvnit pentru o mai autentică pregătire și viață ce duce la Hristos, am socotit-o deplin satisfăcută când înalte-

și binevoitoare povești mi-au îndreptat ochii spre platurile împădurite și pașnice ale Bucovinei. Acolo, undeva, de parte de restul țării mele dragi, un loc de odihnă pentru atâtea suflete dornice de învioreare spirituală, imi descopere marea clădire a Reședinței mitropolitane, o sentinelă a românilor și credinței străbune ce străjuește în vecinătatea curentelor dizolvante dela miazănoapte și soare răsare.

Când i-am zărit silueta mase stuoașă profilată pe un cer roșu de seară târzie de toamnă, m'am descoperit cu pietate și căutam cu sârguință locul unde roșul cărămiziu al marelui clădit se îmbina atât de perfect cu cerul senin de amarg ce-i servea de splendid fond de protecție. De atunci, impresia câștigată în momentul când am ridicat ochii pentru întâia oară asupra ei, stăruie. Și zi de zi, oridecâteori pași mă îndrumă la școală, încerc nou și alege emoții. Credeam că obișnuința o va face să dispară și cu timpul o voi vedea altfel. Dar cum ar putea să pară alt-

fel o minune care este așa cum se vede? A trebuit prilejul potrivit a trei conferințe, pentruca să mă conving că ce-am văzut eu, n'am văzut exagerat; că vraja clădirii farmeca pe toți cei cari au norocul sa o vada. A trebuit sa vad oameni și suflete în perfectă armonie cu simetria și sobrietatea imensei clădiri; a trebuit sa stau ca un copil cuminte pe băncile înaltet școale de Teologie pe care o adapostiește — Facultatea de teologie — și să ascult ce ni se vorbește și cum ne învață pe tinerii studenți teologi pentruca să încoțiească gândul că aș greși dacă n'aș împărtăși în cercuri largi impresiile mele.

Imprejurările mi-au stat într'ajutor aintru început. Când la primul contact cu Cernăuți-ul cultural, din prilejul însuflețitei sarbătoriri a independenței Ceho Slovaciei și apoi în două conferințe consecutive, de prof. univ. Dr. Simeon Reu, titularul catedrei de Istoria bisericii române dela Facultatea de Teologie, a dezvoltat, cu o competență de fond și eleganță de formă, picurată cu meșteșugite fru-

musești stilistice, istoria monumentalei reședințe mitropolitane. Din conferințele domniei sale, spicuesc datele ce urmează:

Odată cu mutarea episcopiei dela Rădăuți la Cernăuți — la 2 Decembrie 1781, pe timpul păstoririi Episcopului Dosoftei Herescu — s'a simțit, în noul oraș de reședință, lipsa unei locuințe corespunzătoare pentru episcop și personalul necesar asistenței episcopale. Silit să se mute tot din patru în patru ani dela o casă la alta «ca un crășmar...» cum singur se plânge guvernului din Viena, episcopul *Eugeniu Hacman*, contemporanul mareșalului *Andrei Șaguna*, încearcă zadarnic sa obțina aprobarea necesară, căci guvernul provinciei din Lemberg în care catolicii covârșeau, din motive de ură confesională paralizau toate demersurile episcopului român. A trebuit ca Bucovina să fie ridicată la rangul de ducat și supusă direct guvernului imperial din Viena pentruca deabia la anul 1861 ministrul să aproabe ridicarea la Cernăuți, a unei reședințe potrivite cu demnita-

INFORMAȚIUNI

La 1 Decembrie. Despărțămintele Asociațiunii sânt invitate din partea conducerii centrale a sărbătorii, cu tot fastul și cu tot sufletul de buni români, ziua de 1 Decembrie. Pentru ca această sărbătorire se aibă succes desăvârșit, toți bunii români vor da concursul lor prețios conducătorilor despărțămintelor și cercurilor culturale la organizarea manifestărilor cu acest prilej. Strângeți rândurile, deschideți-vă sufletele pentru biruința cauzei sfinte și naționale a poporului românesc!

Conferență în Sibiu. În sala arhiepiscopală a județului și-a desfășurat, Duminică seara, părintele *Ioan Lupaș*, conferența despre contribuția Sibiului și a altor localități ardelenice la dezvoltarea și progresul istoriografiei române. Incepând cu lucrarea istorică, în limba latină a lui Nicolae Olachus, din familia domnească a lui Basarab, refugiat la Sibiu și ajuns mitropolit la Strigoniu, — un cronicar care are cuvinte bune pentru țara muntenească, — p. Lupaș trece la cronicile naționale românești, stărind asupra celor scrise în limba noastră, de Gheorghe Brancovici, fratele mitropolitului, asupra cronicarului protopop brașovean Radu Tempea din veacul al 18-lea, alături de neobositul «popa Sava Popovici» dela Rășinari. Din generația veacului următor și din timpul mai nou sânt pomenite numele și lucrările unui Șaguna, Aron Florian, Nicolae Popoa, ale fraților Pușcariu, Bariș și ale altora, nu puțini la număr, ale căror lucrări istorice au văzut lumina zilei în bătrânul oraș al Sibiului. Din lista acestor nume, de iscușiți cronicari și istorici, n'a lipsit decât unul singur: al conferențiarului.

Câți s'au refugiat din «raial» bolșevic? Statistica, întocmită de Societatea națiunilor, arată că numărul emigrațiilor din Rusia sovietelor este de peste un milion. În Franța sânt 400 mii emigrați din Rusia; în Polonia 90 mii; în România peste 70 mii; în Bulgaria 31 de mii; în Iugoslavia 29 mii; în Cehoslovacia 10 mii; în Grecia 28 mii...

tea episcopala. Cheltuielile avea să le suporte fondul de zidire al episcopiei. Conducerea tehnică și artistică a lucrărilor a fost încredințată celebrului arhitect *Iosif Hlavka*, ceh de origine, care și stabilise o reputație deosebită prin zidirea Bisericii Lazariștilor și a Operei Imperiale din Viena. Locul ales pentru zidire a fost un teren de 13 jugăre, proprietatea fondului episcopiei, situat într-o regiune sănătoasă, foarte potrivită și departe de șomotul orașului, pe dealul îmbrăcat cu brazi al Domnicului. Materialul de construcție l-au furnizat munții Bucovinei. În pântecile cărora râvna arhitectului *Iosif Hlavka* descoperise peatră de alabastru, marmoră și mărgean, iar pentru munca necesară a folosit brațele vânjoase ale bucovinenilor, a căror iscusință modestă găsește prilejul să o laude. Inaugurate cu mare pompă la 13 Aprilie 1874, lucrările pentru reședință se termină abia către sfârșitul veacului trecut, făcând să apară opera-minune, clădită în stil maurobizantin dintr'un fel de cărămidă smălțuită și colorată, a cărei fabri-

cație nu era cunoscută în Bucovina până atunci. Biserica din corpul reședinței în urma recomandărilor a însuși împăratului, are de model vechile ctitorii domnești, mănăstirile Dragomira, Sucevița și Putna. În cele trei aripi ale imensei clădiri, încheiate în patrat de intrarea reședinței, monumentală clădire adăpostește până astăzi reședința mitropolitană proprie zisă, facultatea de teologie (vechiul seminar teologic) și palatul clerical pentru sălugări și preoții oaspeți iar în dosul ei, spre soare-apune, este un parc de toată trumuseștea.

Asa s'a ridicat ca din pământ reședința mitropolitană din Cernăuți, «expresa externă a bogățiilor și brațelor bucovinene» — astăzi una din clădirile cele mai mărețe pe întreg cuprinsul României-Mari.

Sobrietatea clădirii înflorează și umple de cutremur sufletul călătorului abătut în preajma ei...

Gr. T. MARCU.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,**

Calendarul Bunului Crestin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1933

Al 82-lea dela apariție

Cu bogată și aleasă materie și cu ilustrațiuni

Calendarul, pentru anul 1933, conține următoarele:

Reprivire asupra anului precedent. Știri și fapte: Sinodul permanent. — Raport în persoană la centru. — Pentru hirotonire. — Se va reface. — O rugăciune. — La 50 de ani. — Conferență de episcopi. — Fabrică de luminări. — Biserica Sfintei Treimi din Brașov cetate. — Despărțire după 12 ani, nou partid. — Pelerinaj la mănăstirea Brâncoveanu. — Pelerinaj la Ierusalim. — Cerc de studiu social-creștine. — Statusul. — Oastea Domnului. — Moartea episcopului Iacov și Justinian. — Alt guvern. — M. S. Regele în Sibiu. — Jamboreea. — Invățământul religios-moral. — După 500 de ani. — Congrese. —

Noaptea sfântă, versuri.

Multe sânt minunile Tale.

Un orator.

Domnul l-a chemat întru ale Sale, în amintirea răposaților preoți.

Isus prin grâu, versuri.

În țara unde se tăgăduște Tatăl.

Mama. Monahul, versuri.

Preotul.

Juruință.

«Nu, nu-l știu pe el!»

Zori de primăvară.

Cămătar cinstit.

Isus și tâlharul.

Cine are dreptate?

Banul altuia.

Fel de fel: 1. Dăruitorii. — 2. La ce sânt buni. — 3. Teamă de prisos. — 4. Multă carte! — 5. Cuvânt cu tâlc. — 6. Ce este comunismul? — 7. Izvorul. — 8. Un mic cusur. — 9. Întâi dovada. — 10. Suvenire și semeție. — 12. Hrăpărețul. — 13. Conversiunea. — 14. Răspuns.

Glume.

Tărgurile.

Anunțuri diferite ș. a.

Chipuri: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. — Octavian Goga. — Ioan Popescu. — Oastea Domnului, în adunarea dela Sibiu, cu fanfara dela Orăștie și alte vederi. — Biserica dela Cioara. — Capela-monument.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii.

Calendarul s'a tipărit cu Tabloul statistic (*Șematismul*) bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheți și învățători.

Prețul: 50 Lei

Plus porto poștal **Lei 10**, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, li se dă rabat

Artist cucernic. Mult promițătorul compozitor național și bisericesc, dl *Sabin Drăgoi*, ca mulțumire lui Dumnezeu pentru grabnică însă-nătoșire, a făcut cunoscut prietenilor și cunoscuților săi, că în ziua de Luni, în 21 l. c., la sărbătoarea Intrarea în biserică a Maicii Domnului, va conduce corul în biserică din Timișoara (fabrică), și va cânta liturgia compusă de dsa, slujindu-se tot odată un parastaș pentru odihna sufletului răposatului părinte al artistului. Bătrâna și vrednica mamă a cucernicului *Sabin Drăgoi*, și mult public, a asistat la înălțătoarea ceremonie din biserică timișoreană.

Lui Coșbuc. Comitetul Acțiunii românești din Sibiu organizează *trei* șezători culturale în sala teatrului acestui oraș, în *Duminecile* de: 27 Noemvrie, 4 și 11 Decemvrie a. c., în scopul ridicării unui bust poetului *Gheorghe Coșbuc*. Programul șeză-

torilor culturale conține: conferențe rostite de scriitori și ziariști din capitală, recitări, și coruri executate de corul mixt al școlii normale «A. Șaguna». Intrarea benevolă. Inceputul la ora 16 (4) d. a.

ȘTIRI LOCALE

Convocare. Direcțiunea liceului „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, roagă pe toți membrii adunării generale a Comitetului școlar al liceului, să binevoiască a participa la ședința adunării, ce se va ținea Duminică în 11 Decemvrie 1932, ora 11 a. m. în sala profesorală a liceului, pentru votarea bugetului pe anul 1933 și alte chestiuni curente. Întrucât în 11 Decemvrie a. c. nu se vor întruni membri în numărul cerut de Regulament, adunarea se va ținea în Duminică viitoare, 18 Decemvrie a. c. ora 11 a. m. cu orice număr de membri prezenți.

Direcțiunea.

CARTI SI REVISTE

Revista Teologică. A apărut Nr. 10—11 din 1932 cu următorul cuprins: Nicolae Vonica: O cititorie ardeleană în Dobrogea. Dr. D. Stăniloae: Catolicismul și cultura modernă. Prof. Vasile Gan: Un capitol de omiletică. Prof. Nicolae Neaga: Luptătorul divin. Prof. A. C. Cosma: „Unul la holda sa și altul la negustoria sa”. Ștefan Meteș: Note despre zugravii bisericilor române în veacul al XV—XIX-lea. H. P. P.: Din Rusia roșie. Arhim. P., N. C., Pr. Il. Mișcarea literară: Brazde în egorul ortodoxiei. Pentru tron și țară. Modificarea legii de organizare a Bisericii noastre. Concordanța a Noului Testament. Neclintita încredințare, sau scurtă pășire împotriva ateismului. Tipic bisericesc. Acapul Regelui Carol Robert contra lui Basarab cel mare. Die Tytenklage im A. T. Dicționar român-ebraic. N. P. și Neculce: Cronică: Comemorarea centenară a profesorului Ioan Popescu. Congresul național-bisericesc. Congresul „Astreii”. Cercul de studii social creștine. Adunarea generală a asoc. clerului „A. Șaguna” — Secția Arad N. C.: Note și informații.

Ad Nr. 189/1932 (78) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Brănișca, protopopiatul Ilia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat, conform coalei B.
2. Folosința sesiei parohiale de 12 jug. pământ arabil cl. I.
3. Birul parohial câte 20 litri porumb sfărmat dela cca 150 familii.
4. Venitele stolare uzitate în tract.

Se menționează, că până la 1 Aprilie 1933, văd. decedatului preot beneficiază de jumătate parte din toate venitele din parohie.

Reflecții își vor înainta petițiile în termenul cerut of. protopopesc, având voie a se prezenta în parohie, cu prealabila încunoștințare a acestui oficiu, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Ilia, la 9 Noemvrie 1932.

În înțelegere cu Consiliul parohial:

Iuliu Josan
protopop.

Nr. 284/932 prot. (76) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia Șura-mare, cu filia Hamba — prin renunțare — din protopopiatul Sibiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

- a) Salarul dela stat, conform coalei B.
- b) Sesiune parohială: 16 jugăre fânaț, 4 jugăre arător.

c) 1/2 ferdelă grâu, 1/2 ferdelă porumb de familie.

d) Stola statorită uzitată.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sibiu în termen, și candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Sibiu, la 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Sibiu în înțelegere cu cons. parohial.

Emilian Cioran
protopop.

Nr. 525/1932 (75) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II-a din Tilișca, parohie de clasa I-a din protopopiatul Săliște, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Salarul dela stat.

Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, pentru a fi cunoscuți de parohieni.

Săliște, la 25 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Săliște.

Dr. Dumitru Borela
protopop.

Nr. 581/932. (77) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Scoreiu, protopopiatul ortodox român Avrig, în baza ordinului Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc din 4 Octomvrie 1932 Nr. 7257 B se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

1. Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Venitele stolare uzitate în parohie.

Doritorii de-a ocupa acest post de paroh au să-și trimită cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopopesc în Arig (poșta Avrig, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Avrig, în înțelegere cu cons. parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 562/1932. (74) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III a Toarcia cu filia Gherdeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Întregirea salariului dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială arător și fânaț în mărime de 6 jug. 398 st. □.

3. Folosirea curții parohiale fără edificiu în mărime de 300 st. □.

4. Venitele stolare, stabilite pentru întreg tractul.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare în termenul de mai sus subsemnatului oficiu protopopesc și, pe lângă încunoștințarea acestuia, se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini. Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopescă din Sibiu.

Dela Librăria Arhiepiscopescă din Sibiu, se pot procura, manualele de religie aprobate de Sf. Sinod pentru școlile primare:

NICOLAE CRIȘMARIU

Istorie biblice ed. IX Lei 22

Istorie bisericești „ V „ 20

Catehism „ V „ 20

In editura Sfintei Mănăstiri-Neamtu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopescă din Sibiu, trimițând prețul, plus spezele de poștă Lei 10, prin mandat postal.

La Librăria Arhiepiscopescă a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească

Întocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților» ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)

Cartea întâia

Prețul Lei 225.

La Librăria Arhiepiscopescă din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

Dr. VAȘILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480—, plus spese postale Lei 20—

Nr. 9151/1932

Concurs repetit

Văzând raportul cu Nr. 609 din 23 Noemvrie c. al oficiului protop. Agnita, pentru întregirea parohiei Ji-chindeal, de cl. III se publică concurs repetit, invitându-se candidații îndreptățiți a înainta cererile de concurs în termen de 15 zile la oficiul protop. Agnita.

Doritorii de a concura se vor prezenta în parohie spre a celebra, respective predica și a cunoaște pe parohieni.

Consiliul arhiepiscopesc.

Dela **Librăria Arhiepiscopescă, Sibiu**, se pot procura publicațiile următoare:

Cartea misionarului, de Muguș și Voiculescu, cu 80 lei (spese poșt. 15 lei).

Dogmatica bisericii ortodoxe răsăritene, traducere de Dr. D. Stăniloae. Lei 300 (plus 20 lei poșta).

Liturgica bisericii ortodoxe, de Dr. V. Mitrofanovici, cursuri universitare, completate de Dr. Tarnavski, și de mitropolitul Nectarie al Bucovinei. Lei 650 (plus 30 lei poșta).

Istoria bisericească universală, de Euseviu Popovici, trad. de mitrop. Atanasie Mironescu. Vol. I 200 Lei, vol. II 150 Lei, vol. III 120 Lei, vol. IV 200 Lei (plus 30 Lei poșta).

Acaftistul, frumos legat, în catifea, cu copcii și aurit. Lei 450.

Cântări funebreale, pentru cor de bărbați, de A. Sequens. Lei 30 (și 12 Lei poșta).

Viața lui Isus, de Papini, trad. de Al. Marcu. Lei 180 (și 15 Lei poșta).

Confesiuni și Secte, de arhierul Gr. Leu Botoșăneanu. Lei 120 (și 10 Lei poșta).

Mic Dicționar, de neologisme, cuvinte străine, de E. Hodoș. Lei 120 (poșta 10 lei).

Frumoasa din Nor, și alte povești, de E. Hodoș. Lei 60 și porto 10 lei.

Dicționarul enciclopedic ilustrat, de Candrea și Adamescu. Lei 2000, legat.

Tipicul bis. ort., de A. Popovici. Lei 100.

Tălcuirea sfintei liturghii, de Pr. Dr. N. Terchilă. Lei 15.

Tălcuirea sfintelor taine, de acelaș. Lei 15.

Tatăl Nostru, tălcuit de N. Neaga. Lei 15.

Plângerile lui Ieremia, de acelaș. Lei 25.

Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii, de acelaș. Lei 17.

Cântarea cântărilor. Lei 28.

Notițe despre întâmplările contemporane, de Ioan cav. de Pușcariu. Lei 100 (și 15 Lei porto).

Memoriile lui Andrei Șaguna. Lei 25.

Monografia com. bis. a sft. Treimi din Brașov-Tocile, de Pr. V. Sfetea. Lei 80.

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal, (sec. 18-lea), de Silviu Dragomir. Vol. I 200 Lei, vol. II 400 Lei.

Introducerea în sfintele cărți ale T. N., de Dr. V. Gheorghiu. Lei 480.

Vino după mine, meditații pastorale, de Dr. Iosif Hradil. Lei 25 (și poșta 10 Lei).

Elemente de Istoria literaturii române, de E. Hodoș, cu preț redus de 10 Lei; **Stilistică și Poetică** și Carte de cetire, de acelaș, cu preț redus de 10 Lei; **Gramatică română** cu Carte de cetire, de acelaș, cu preț redus de 10 Lei.

Poftă Bună, carte de bucate, de Z. Hodoș. Partea I A, și Partea I B, à 20 Lei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhiepiscopescă, Sibiu**:

Icoane sfinte, pe hârtie în diferite mărimi și artistic executate.

Harta Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, pe protopopiate, de prot. Dr. C. Popescu. Lei 130.

Atlas pentru istoria bis. universale, de Pr. Marin Popa-Nemou. Lei 100.

Registre, de tot felul, legate, broșate, pentru parohii, bănci, particulari ș. a. Prețuri moderate.

Violine, Viole, Mandoline, Ghitare, Arcușe, Coarde de tot felul pentru violine, Diapozane, Surdine, Sacăz, Cutii pentru violine, Pupitre pentru note etc., cu prețurile cele mai moderate.